

VIBRACIÓ

Setmanari Catalanista Republicà

ELS QUE UN DIA CONFIA-
REN QUE LA GENEROSITAT
DE LA MONARQUIA RESOL-
DRIA EL PROBLEMA CATALÀ,
NO TENEN AUTORITAT A
VOCIFERAR, ARA, PER UNA
MINVA DE COMPRESIÓ DE
LA REPÚBLICA.

ANY I

GIRONA, 6 D'AGOST DE 1932

NUM. 27

Un moment del catalanisme

L'Estatut que les Corts aprovaran, en no resoldre el nostre ancestral problema de reivindicació de llibertat, ens obligarà a enfondir la tasca de catalanització, que és el punt neuràlgic i la condició "sine qua non" del triomf de les aspiracions catalanes i de la realització dels nostres drets.

A la República, a Macià i als homes del catalanisme republicà, els hi deu Catalunya un guany considerable. Els hi deu el guany obtingut per la difusió del catalanisme en tots els ambients col·lectius que són nòdul de la vida catalana. El fet s'ha manifestat per l'acceptació de la llengua catalana com un fet natural, que ha acabat amb la vergonyosa dèria de molts, que creien que l'ús del català en la vida de la respectiva corporació era un acte de política partidista.

Es de remarcar el fet en els sectors del republicanisme històric i en els medis municipals d'arreu de Catalunya. Els republicans històrics no havien aflluït distàncies amb el catalanisme i anacrònicament empraven el castellà en llur vida social, fins el punt de fer-se un demèrit d'emprar el català. Avui cap d'aquests centenars de centres republicans que floren en vilatges de petitíssima densitat, cap d'ells, ha vacil·lat en utilitzar el català, com llengua única, malgrat l'esforç que suposava el sortejar un munt de dificultats ortogràfiques.

Els municipis catalans, sobretot els rurals, que usaven la nostra llengua, eren en ínfima proporció. Avui sota el signe de la República la vida oficial normal d'aquests ajuntaments és en català. Imagineu el que això representa? Representa la consagració oficial i definitiva de la llengua catalana en la nostra vida interna i la batalla més important guanyada a favor de l'imperi del català, una batalla que per representar la conquesta d'una gran posició estratègica, suposa un guany imponderable definitiu.

En una paraula: eixamplant el radi i la significació del catalanisme; fent del catalanisme un moviment de totalitat, liberal, democràtic i republicà, s'ha aconseguit posar la primera pedra que ha de bastir l'edifici que ha de fer de Catalunya la Pàtria dels catalans, suprem anhel del nostre cor i seguretat magne d'obtenir la llibertat suspirada.

Així per l'atenció comprensiva i generosa primer del Partit Catalanista Republicà, i per la significació prestada d'aura popular del president Macià després, s'han esvaït antics recels anticatalanistes i a cor obert, encara que amb escassa maduresa si voleu, estols copiosíssims de catalans han estat guanyats al catalanisme i han vingut a soplar-se sota la glòria de la bandera barrada nuclis ingents que vivien al marge de la lluita catalanesca o n'eren inconscients adversaris, per raons d'etiqueta més que de fons, de topografia política més que d'intima essència ideològica.

Avui podem dir que a Catalunya tot el que és autòctonament català, és catalanista. Des de el B. O. C. fins a la Lliga; des de l'institució sàbia de la gran urbs, fins el més ínfim centre recreatiu d'un nucli rural. Així des de que el catalanisme ha estat sentit comú de tots els catalans, la totalitat de la ciutadania catalana s'ha sentit catalanista.

Aquest primer pas és d'un abast insuperable. Creiem que d'un salt hem guanyat trenta anys de penes i fatigues. Que hem avançat tant en un

any com en trenta. — És clar que per a fer aquest salt, era precis haver fet abans trenta passos en els trenta anys.

Ens enfrontem, doncs, amb un gran moment del catalanisme, que marca una etapa mil·lenària en el seu camí. El catalanisme s'ha extès per tots els ambients de la vida catalana; ha envaït tota la superfície d'aquesta vida. Primer moment d'un procés emocional.

Ara manca el segon moment. Aquest moment és el de guanyar intensitat; és el de filtra-se en les capes interiors com una saó de pluja; és la d'impregnar-se en els darrers replècs de les consciències individuals i col·lectives del nostre poble; és, en una paraula, la de catalanitzar les fibres més endinçades de la histologia catalana.

Aquesta tasca és la que el moment que passa ens proposa com a tema dels nostres afanys patriòtics. Ens el proposa amb l'imperatiu d'un deure indefugible; en forma tal, que un intent d'escamoteig seria una traïció veritable i vitanda.

El mandat categòric, és immediat, és urgentíssim. En l'ordre del temps i de la conveniència és el primer dels primers.

Per tant, cal acceptar-lo, cal servir-lo, cal exercitar-lo amb aquella fe que és la penya de l'èxit.

L'instrument ha d'ésser la llibertat en el grau que sigui, encara que només sigui una engruna de llibertat. Que amb fe i coratge l'engruna es farà serralada imponent. Aquesta conversió és la gran obra del nostre patriotisme i el demés són qüestions bizantines. Cal tenir present que cap poble ha estat lliure pel favor dels altres, sinó per l'esforç de la seva pròpia voluntat.

J. DE CAMPS I ARBOIX

La dependència mercantil

Els pobres dependents de comerç de la nostra ciutat, sembla que estan deixats de la mà de Déu.

Fa uns dies, poc, que en una reunió comarcal de patrons industrials convocada a Figueres, es presentà entre altres assumptes d'interès, el tancament dels comerços de 1 a 3 de la tarda.

Sembla que una cosa tant lògica i natural havia d'ésser acceptada per unanimitat, però no fou així, l'animeta del senyor Narcís féu la seva aparició i no s'atrevirien aprovar que els comerços tanquessin les hores de dinar.

Si una cosa que beneficia a tots els patrons no pogués arribar a un acord, principalment per mor dels de la nostra ciutat, calculeu el que hauria passat si s'hagués tractat del descans dominical!

Ara que parlem dels dependents de comerç bé estarà que també dediquem unes ratlles als dependents de Banca de la nostra ciutat.

No delatem, acusem fets. Segons tenim entès, els dependents de Banca tenen de fer treball intensiu — de 8 a 2 del matí — durant els mesos de juliol i agost o bé treballar normalment i fer dies de vacances.

Però no és així, a la nostra ciutat hi han llocs, on es treballa normalment i les vacances no s'han vist per enlloc.

Repetim que no delatem, acusem fets, però si convé també esmentarem noms.

ANTENA

ELECCIONS A ALEMANYA

Per segona vegada el cos electoral alemany ha estat consultat en el que va d'any. El punt bàsic de la prova electoral era veure si els nacionalsocialistes d'Hitler es feien amb la majoria del Reichstag per assolir el poder i fer de les seves.

La batalla del diumenge ha tingut els següents resultats:

Que els hitlerians junt amb els nacionalsocialistes d'Hugenberg no són majoria.

Que sumats els 7 milions i mig de vots dels social-demòcrates i els 4 milions i mig dels "Zentrum" Catòlic, la xifra estalona els vots aconseguits pels "nazis" i per tant, que la democràcia autora de la constitució de Weymar és un baluard sòlid amb el que cal comptar.

Que els comunistes augmenten més i més cada dia els seus contingents numèrics.

Que els partits intermitjos — populistes, partit d'Estat, econòmic etc. — han estat practicament liquidats.

Que lluny d'aclarir-se l'horitzó polític d'Alemanya, les eleccions de diumenge l'han encara enterbolit.

S'AGARÓ

Agost enguany és el primer mes de veritable estiuada. Agost és el mes de les festes majors, i els seus diumenges són profitats per a que les poblacions de terra endins es vessin a la mar blava.

Les terres de Girona acreixen cada any la seva aportació a S'Agaró, aquesta realitat urbanística que cada dia ens fa quedar més bé. Aviat serà tot el turisme català el que tindrà a S'Agaró com a centre de turisme estival i no estival.

Estem satisfets, molt satisfets, de que així sigui, per dues raons fonamentals: Per l'honor i el profit que en deriva a favor de les terres ganxones en particular i de les altres terres gironines en general. Perquè l'èxit de S'Agaró és un premi adequat a l'esforç que representa pels senyors Ensesa, l'empresa que realitzen, menada a terme amb un seny, una activitat i un amor que és un fet a remarcar amb pedra blanca en aquesta terra tan donada a la gassiveria i a l'estretor de visió.

S'Agaró és una obra europea, i civil, per tant. Assaig interessantíssim de turisme d'alta escola i lligó fecunda indicadora de que les coses reïxen quan són ben fetes.

EL FAMÓS ARTICLE

Hem llegit i rellegit el text definitiu de l'article setè de l'Estatut. En quatre paràgrafs queda tractat el tema, trascendental de l'ensenyament, segons la fórmula Barnés, rebutjada pels catalans.

El text de l'article el trovem dissortat, perquè és cada concepte d'una imprecisió tal que pot originar un gavadal d'interpretacions disparells i, per tant, ésser niu de tota mena de divergències.

Imagineu a tot el que es presta aquella constitució autònoma d'una Universitat que serà bilingüe, amb la vaga obligació de que siguin garantits

Rèplica

El meu amic Pere Rigau des d'"El Gironès" ha volgut contestar el meu article "Activitats i incongruències" publicat en aquestes mateixes planes.

La contestació m'ha obligat a rellegir detingudament el meu article havent constatat que no em precisa fer cap rectificació. Pel contrari he pogut comprovar que l'amic articulista no refusa en definitiva les meves afirmacions, ja que concretament no contraduï cap dels paràgrafs que, en referència a la Lliga, deixo exposats en el meu escrit.

L'amic Rigau té bona cura de fer professió de fe republicana, recolzant la seva declaració amb unes magnífiques gestes d'estudiant.

Però, malgrat aquesta professió de fe, no té inconvenient en lamentar-se, tot i no comprendre-ho, que continuem nosaltres sentint-nos encara tan republicans com abans a pesar del tracte desfavorable que com a catalans hem rebut dels republicans d'enllà de l'Ebre.

No calia insistir en el mateix argument, tantes vegades sustentat per la Lliga, que no és ni monàrquica ni republicana. Per aquesta raó, amb una lògica que deixa estupefacte, els homes de la Lliga no varen tenir inconvenient en mantenir-se defensors del vell règim, com no tenen inconvenient en sabotejar actualment la República.

L'amic contradictori insereix uns paràgrafs petulants com aquest: "La Lliga no ha tingut de rectificar mai; vosaltres sí hauríeu de fer-ho".

Amic Rigau, no necessitàvem la teva exhortació i sabem quan hem de rectificar o no la nostra conducta. Si haguessis tingut la preocupació de llegir en el número anterior, a aquella en el qual vaig publicar l'article que tant ha ofès els teus sentiments, una "Antena" intitulada "Fe d'errates", t'hauries pogut estalviar aquestes paraules i comprovar que el P. C. R. no ha tingut mai la preocupació d'amagar les seves errades, i no ha fet com la Lliga que pretenciosament afirma que no s'ha equivocat mai. No, amic Rigau, nosaltres no som infalibles.

Per altre part nosaltres no som com els republicans de la Lliga que perden la confiança en la República. Els homes del P. C. R. han manifestat repetidament que per obtenir la plenitud autònoma de Catalunya, no cal anar contra la República sinó contra els falsos republicans, i això perquè creuen fermament que ésser republicà vol dir ésser liberal i la tesi liberal en el problema de les nacionalitats és idèntica, quan no més extremista, que l'autonomia.

Finalment, el meu amic exposa uns conceptes que per afectar-me particularment no puc deixar en l'aire.

Jo no sabia que fossis tan fervent republicà. Perdona amic Rigau, no sabia que haguessis de demanar-te el consentiment. Si m'hagués pensat que per ésser un bon republicà era necessari comunicar-t'ho prèviament no et càpia dubte que no hauria deixat de complir aquest requisit. Per ara, però, continuo convençut que no és indispensable.

D'altra banda, amic Rigau, no podràs queixar-te de l'avinentesa que t'he proporcionat per fer públiques les teves heroicitats d'estudiant. Encegat, però, en les teves gestes no has parat esment en la incompatibilitat entre la ideologia política que avui defenses i la tasca revolucionària, segons pròpia confessió teva, desenrotllada durant la vida universitària. No creus que per un home de la Lliga no és adient enlairar amb risc de la pròpia vida la bandera comunista?

I si volem ésser lògics hauréem de deduir també del teu escrit que fora d'En Marin, En Coromines i tu, a la Universitat en aquella època no hi havia més republicans que vosaltres.

Tot això perquè no has tingut cura o habilitat per comportar-te més sincerament.

I sobretot, amic Rigau, o jo no tinc una memòria molt infidel o no recordo les converses de què em parles. No estàs d'acord amb mi que no hem parlat mai de política?

Ja en el terreny d'intercanvi haig d'aconsellar-te: Primer. Que quan et proposis contestar un article, el contestis; Segon. Que la veritat no deu amagar-se mai; Tercer. Que es pot ésser un bon republicà sense haver aixecat cap bandera roja.

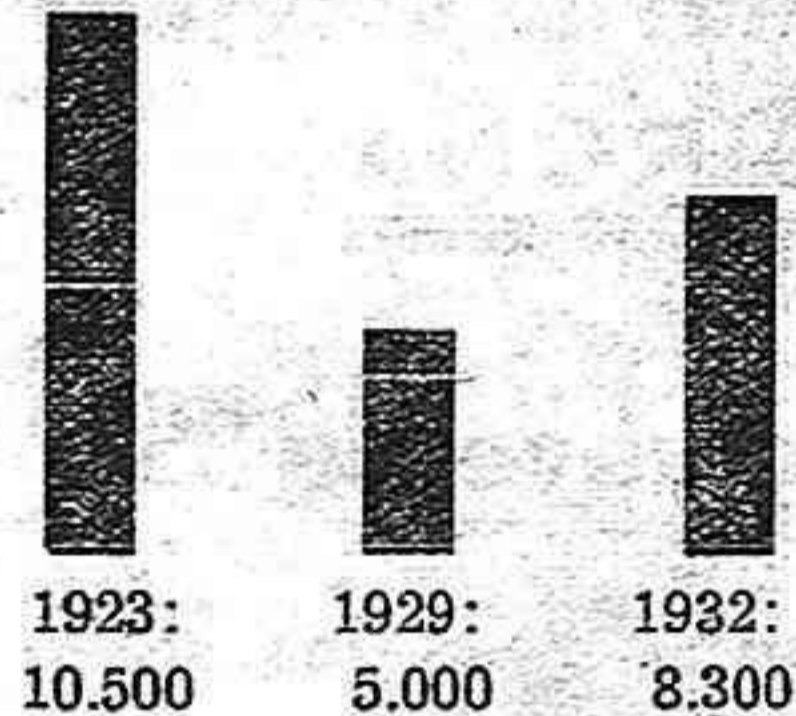
LLUIS FRANQUESA

Als catalans

L'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana crida a tots els catalans perquè cooperin a l'obra de desenvolupament del nostre poble i s'incriguin en els seus rengles de socis.

Els gràfics de socis d'aquesta Associació han estat considerats per mèbits com el nivell demostratiu de l'interès de Catalunya per la seva cultura nacional. Vegem-ho tot seguit:

En el moment d'aparèixer la dictadura, la Protectora comptava amb 10.500 associats, els quals es varen reduir en el transcurs d'aquells anys de persecució contra les essències més vives de l'ànima catalana, a 5.000.

Després que la Protectora ha pogut reprendre públicament les seves tasques, les seves llistes s'han anat engruixint de patriotes. Però, a desgrat de les altes hores de vibració ciutadana que els darrers esdeveniments polítics han provocat, no s'ha arribat a assolir encara la xifra de socis amb els quals comptava la nostra Associació abans del cop d'estat.

Havem d'aconseguir-la, doncs, a un plaç breu i fins sobrepassar-la.

Cal fer sentir a tots els catalans la necessitat cívica que imposa la cooperació de tots en l'esforç patriòtic i cultural que es realitza en la nostra terra i del qual l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana és el més alt exponent. Repetim encara, per tot Catalunya, la pregunta:

JA SOU DE L'ASSOCIACIÓ PROTECTORA DE L'ENSENYANÇA CATALANA?

Eleccions

Circula amb insistència el rumor que hom voldria veure convertit en realitat viva i palpant de què a les properes eleccions parcials per a cobrir les vacants del malaguanyat Quintana i Albert, tots els partits catalans de la província de Girona tenen acordat presentar la candidatura dels redactors del "Gironès" que varen fer la ressenya i comentari de la sessió municipal del dia 22 de juliol. Les coincidències d'aquesta unanimitat potser a primer cop de vista semblaran estranyes, però per poc que hom es fixi en el va i ve de la política, sobre tot en aquests temps d'emoció intensa pels catalans, de la discussió de l'Estatut, veuran que el que manca al Parlament espanyol, som homes de temperament enèrgic i decidit, homes que siguin capaços de realitzar una i tantes vegades com precis sigui, el miracle dels pans i els peixos, perquè el que va passar a la sessió municipal esmentada, tenint en compte la referència que l'esmentat periòdic ens dona, hom no sabria pas qualificar-ho d'altra manera, que de miracle, però miracle clar i català.

Si en el Parlament espanyol hi haguessin tan sols un parell de diputats catalans de la fogositat dels redactors de referència, altra sort seria la de l'Estatut català! En aquestes hores el divertidíssim Royo Villanova estaria esclafat com una magrana, els tiquis miquis de Sánchez Román desfets com un bolado, la conllevància d'Otega i Gasset posada en evidència amb tota cruessa, i en Miquel Maura completament desmoralitzat, i no parlem de la majoria, perquè ¡pobreta, ja hauria passat a millor vida, desastrosament esfondrada.

G.

Mirador literari

Aquesta setmana és previst que serà posat a la venda el primer volum de les "Crestomaties Barcino", relatiu a "Autors Catalans antics (Historiogra)", a cura de Ramon d'Alós.

Es imminent l'aparició del tercer volum del "Terç del Crestià", de Francesc Eiximenis, dintre la Col·lecció B d'"Els Nostres Clàssics", de l'Editorial Barcino.

Acaba de publicar-se la segona edició de la història del magnífic monestir de Santa Maria de l'Estany. D'aquest llibre, molt ben documentat, se n'han fet dues edicions (luxe i cor-

"Acció Ciutadana"

Ens asseguruen que a finals d'aquest mes, o principis de Setembre, sortirà un nou setmanari, òrgan en la premsa, del Centre d'Unió Republicana de la nostra ciutat, sota el nom d'"Acció Ciutadana".

Celebrem la notícia i veuríem amb gust la seva confirmació.

rent), totes dues il·lustrades amb profusió de fotografies. Un bell pròleg de Joaquim Folch i Forres encapçala aquesta obra i la clou un resum del text en tres llengües: castellà, francès i anglès.

"Monestir de Santa Maria de l'Estany", de Joan Codina, és un llibre que interessa a tothom que vulgui conèixer el nostre patrimoni artístic i la nostra història.

Ramon Guitart acaba de reunir en un volum una tria de les seves poesies patriòtiques.

"Ditades de sang" és el títol d'aquest llibre.

Amb "Dafnis i Cloe", de Longus, la Biblioteca "Univers" acaba d'apuntar-se un altre dels encerts als quals ens té acostumats.

"Dafnis i Cloe", cal remarcar-ho, ha estat el model que tots els autors posteriors a Longus han seguit per la producció dintre del gènere pastoral, gènere que temps ha ha estat incorporat a totes les literatures.

L'escriptor Josep Maria de Segarra té completament acabada i ha lliurat al seu editor, A. López Llausàs, la seva novella "Vida Privada", que formarà un volum de més de trescentes pàgines.

Segurament l'obra sortirà dintre el mes de setembre.

La novel·listica catalana s'ha enriquit amb la recent publicació del llibre de S. Juan Arbó, "Terres de l'Ebre". Aquesta obra editada per la Llibreria Catalònia està obtenint un esclatant èxit editorial.

Si voleu conèixer la vida i els costums de la Rússia dels soviets haureu de llegir el llibre, suara publicat, de J. Terrassa, U R S S (La República de Treballadors).

Forma un magnífic volum ben documentat i il·lustrat amb gran profusió de fotografies.

"Mirador", que acaba d'inaugurar les seves edicions amb aquesta obra, s'ha apuntat un bell encert.

els drets de professors i alumnes a l'us de les llengües llurs?

Tanta és la impressió que potser aquesta és la única avantatge que trovem en la fórmula aprovada. Es a dir, perquè ens deixarà un marge tan ample d'aplicació que pràcticament pot ésser, manejada hàbilment, per a fer el que millor convingui.

Precis i clar només hi ha en aquest text que l'Estat mantindrà a Catalunya tots els centres d'ensenyament i que el gloriós Arxiu de la Corona d'Aragó no serà en mans de la Generalitat.

Es evident, doncs, que establerta la fórmula, el nostre "savoir faire" pot fer la resta. Per això ens ha de preocupar tant l'aplicació de l'Estatut; ens ha de preocupar tant, o més, que l'estructuració de la lletra de la llei.

BOLIVIA-PARAGUAY

Les aures bèl·liques tornen a fressar els esperits populars. Mentre per fas o per nefas, les multituds a 40 graus de febre esclaten pels carrers, els negociants d'armaments es freguen sinistrament les mans davant de les demandes dels belligerants de municions i armes.

Bolivia i Paraguai alceu les espases de la força perquè no tenen fe en les espases de la raó i del dret. Millor dit, perquè la raó i el dret que un d'aquests pobles es creu tenir és inconciliable amb el dret i la raó de l'antagonista.

La Pau dels Pobles torna a ésser perturbada, i tant li fa que escriviu aquests mots en majúscula com no.

L'"homo homini lupus" dels antics, no cedeix en actualitat, i els homes continuen llops per a entredevorar-se.

L'idea de Pàtria és més forta que tot, i aquesta idea per ara no ha estat minvada per allò que se'n diu sonorament "solidaritat humana" i "civilització".

Es clar que fem camí, perquè una civilització nova es forja en l'ànima col·lectiva del món i en la consciència viva dels pobles més avançats i lliures. Però mentre aquesta civilització que és pessluma triomfant en un dia llunyà no ho hagi capgirat tot, en mig de l'actual putrefacte estat de coses, no és d'esperar que la follia bèl·lica apagui el so dels clarins.

EFFECTES

Per l'alta estima que ens mereix la suprema representació de Catalunya; per el respecte que sentim pel càrrec de president de la Generalitat, ens dol que no reculli avui, com recollia ahir, l'esclat unànim d'adhesió popular; ens dol de veure com hi ha absències entorn del President que abans no hi eren; ens dol de constatar una baixa d'entusiasme al pas de l'home egregi que ostenta l'elevada investidura.

Els que tinguin ulls i comprensió per a observar en poden tenir proves recents que discretament preferim deixar imprecissades. En tenim prou en que siguin certes, tangibles i imparcials. En tenim prou en sapiguer que per tots els homes ben intencionats han estat constatades amb pena.

Causa d'aquests efectes és el que en tantes formes diverses s'ha comentat. La causa de confondre els papers, de barrejar-los, de convertir-se per molts en cap de colla el que hauria d'ésser el cap del poble.

El dos en un, és una fórmula hiperbòlica, i el que volguent i debent ésser per tots, s'empra sovint a favor d'uns quants, no pot queixar-se ni estranyar-se si es desprenen d'ell parcel·les cada dia més copioses.

El cas és més desabradable quan s'observa que el prestigi del càrrec i el de l'home, són instruments a mercè dels que obren com jugadors d'avantatge. Si després de servir-se de l'home ve sense transició l'abús de confiança de malpar-ne sense pudor, aleshores la cosa pren per fastigós, un gir incalificable.

I tot plegat planteja una qüestió de

Pro "conllevància"

EL QUE ENS ESTIMA PRIETO
El caríssim — i tant cart! — ministre d'Obres Públiques, Indalecio Prieto, ha repartit sense preferències de cap mena, el crèdit global per a obres als ports d'aquesta manera:

Port de Barcelona	300,000 ptes.
" " Tarragona	950,000 "
" " Palma	125,000 "
" " Las Palmas ...	4.000,000 "
" " Santa Cruz de Tenerife	4.000,000 "
" " Sevilla	8.073,000 "
" " Vigo	3.950,000 "
" " València	1.150,000 "

No hi ha dubte que el senyor Prieto ens té molta simpatia.

COMERCIENTS, ULL!

Llegim en un diari de Vic, el següent solt:

"Un amic nostre de Ripoll ens envia la lletra que reproduïm a continuació, la qual ha estat rebuda per una casa d'aquella població:

HERMES

C. BALMES, 11 - Barcelona
Teléfono 21217

23 de julio de 1932

Sr. (Aqui el nom de la casa a la qual va adreçada la lletra).

Muy Sr. Nuestro: Recibimos la adjunta carta, que devolvemos, por no entenderla.

Atentamente le saludan,
A. Bermejo.

Fixeu-vos bé que aquesta carta l'envia una casa de Barcelona. Es la casa "Hermes-Balmes, 11 - Telèfon 21217". Convé que tothom ho tingui ben present.

No hi ha dubte que s'imposa l'escola catalana, única i obligatòria.

No veieu els resultats que dona l'altra?
Pobres senyors!...

El nou cens electoral

Es ben interessant establir una comparació entre el cens electoral de les últimes eleccions i l'últimament confeccionat.

Segons les dades de l'últim, votaran en les properes eleccions gairebé la meitat de la població total gironina, quan en les darrerament celebrades hi prengueren part una quarta part, poc més o menys, de la població total.

L'augment és degut quasi exclusivament a l'entrada de les dones en el clos polític.

Vegem les xifres compartives que són les següents:

Districte primer:	
Cens actual	5,285
" anterior	2,421
Nombre de votants més ...	2,864
Districte segon:	
Cens actual	1,673
" anterior	760
Nombre de votants més ...	913
Districte tercer:	
Cens actual	3,072
" anterior	1,478
Nombre de votants més ...	1,594
Districte quart:	
Cens actual	1,400
" anterior	704
Nombre de votants més ...	696
Resum:	
Cens actual	11,430
" anterior	5,363
Nombre de votants més ...	6,067

De les anteriors xifres en deduem que en les properes eleccions el nombre de votants passa del doble de l'anterior.

La majoria, doncs, del cens està a caparada per les dones. Veurem si tindran prou sensibilitat política per exercir el dret primari de ciutadania, desempellant-se del xiu-xineig que a cau d'orella continuament els comunica uns sentiments poc benefactors de la República.

CATALANOFOBIA

En "El Auxiliador de Farmacia" Madrid, en la seva edició del mes de juny prop-passat, núm. 9, llegim:

"Con el mayor disgusto fuimos favorecidos con un B. L. M. de la Sección Barcelona, escrito en una lengua para nosotros desconocida, suponiendo sería en catalán; pero como en aquellos días no se recibió la visita de ningún viajante de aquella región, nos vimos precisados, muy a pesar nuestro a devolverlo por no saber traducirlo. Tot sigui per la "conllevància"

L'AFER DE LA TRANSMEDITERRANIA

"La Nació Catalana" òrgan del Partit Nacionalista Català, diu:

Uns vaixells que la Transmediterrània volia construir a "La Unión Naval de Levante" i els motors dels quals s'haurien fet a Barcelona ajudant a alleugerir la crisi del ram metal·lúrgic, una mena de pressió estranya fa que es construïxin al Nord.

ENCARA EN QUEDEN

Copiem de "El Diluvio":

"Eugenio Cabanes Sans, càrter, con domicilio en la calle de Provenza, 138, segundo, días atrás para dirigirse a Sabadell, como todos los días, tomó un tren de la Compañía del Norte en la antigua estación del Norte, cuando el convoy entraba en agujas. Recientemente se ha prohibido aprovechar la corta parada del tren en dicho lugar, y una pareja de guardias de seguridad, en unión de un empleado de la Compañía le llamaron la atención, obligándole a apearse.

Eugenio Cabanes no hizo oposición alguna, limitándose a referir que hasta la fecha los pasajeros que tienen abono, lo mismo que, los empleados de la Compañía, subían al tren en dicho lugar. El guardia de seguridad núm. 522 se dirigió a Eugenio Cabanes violentamente, empleando aquel famoso insulto "¡Hable usted en cristiano!", y como aquél le indicase que no era un perro y pretendiese anotar su número, la emprendió con él a puñetazos, y le condujo luego a la Comisaría, denunciándole por falta de respeto a la autoridad.

El otro guardia, número 646, se limitó a presenciar la escena y asintió a todas las afirmaciones de su compañero.

La llengua internacional

Diumenge passat, dia 31 de juliol, s'inaugurà solemnement el XXIV Congrés Universal d'Esperanto a l'amfiteatre de la Sorbona de París.

La importància que l'Esperanto té, és prou palesa perquè ens rellevi de tot comentari.

Catalunya i dintre d'ella la nostra ciutat, viu el moviment esperantista. Recordem les paraules de Zamenhof que digué, en saludar el Primer Congrés Universal d'Esperanto, que justament tingué lloc també a França, a Boulogne-sur-Mer, l'any 1905, que davant l'esperanto, per als esperantistes no hi ha nacions grans i nacions petites, sinó nacions únicament, totes igualment respectables; que no hi ha llengües de senyors i llengües d'esclaus, sinó llengües totes mereixedores de tots els respectes. I digué públicament això llavors que Zamenhof pertanyia políticament a la Rússia tsarista essent polonès, de la Polònia sotmesa al jou rus.

El Grup "Gerona Espero" de la nostra ciutat, en el desig de col·laborar en tot el que signifiqui cultura general i serveixi per estimular l'expansió de la seva llengua, ha organitzat dos cursos gratuïts d'esperanto en el seu estatge social, Plaça del Carril, 7, de dos quarts de set a les vuit del vespre i de nou a deu de la nit.

Els cursos s'inauguraran el propi dia 9 i aniran a càrrec de competents professors.

Felicitem als amics de "Gerona Espero" que tants treballs porten fets perquè la seva llengua arribi a la nostra ciutat.

Caixa d'Estalvis de la Generalitat de Catalunya

SUCURSAL DE GIRONA

FESTA DE L'ESTALVI. - 31 octubre de 1932

10 Beques de 500 pessetes cada una - Pessetes 5000.

El Consell d'Administració de la Caixa d'Estalvis de la Generalitat de Catalunya, Sucursal de Girona, ha acordat, en celebració de la FESTA DE L'ESTALVI, destinar CINCMIL PESSETES, per tal de contribuir a les despeses d'estudis d'impositors o fills d'impositors de la susdita Caixa.

Per tal de tenir dret a l'esmentada subvenció, caldrà demanar-ho per escrit dirigit al Sr. Director de la Caixa d'Estalvis de la Generalitat de Catalunya, Sucursal de Girona, essent condicions indispensables les següents:

Ésser impositor o fill d'impositor, amb llibreta oberta en aquesta Sucursal.

Deuran acompanyar-se a l'instància els documents següents:

Certificació de l'Alcaldia acreditativa dels béns que poseeix l'interessat i els seus pares.

Certificació de bona conducta

Certificació acreditativa de la capacitat per els estudis, lliurat per la direcció de l'escola o taller on darrerament hagi estudiat o practicat.

Per a la classificació es tindrà en compte, la major capacitat, el grau de pobresa i l'antiguitat de la llibreta.

AJUNTAMENT

CARNET D'UN ESPECTADOR

La sessió d'aquesta setmana ha estat de segona convocatorià. Hi eren presents els regidors senyors Dalmau, Busquets Ventura, Julià, Pascual, Colomer, Ribas, Cerezo Busquets Norat, Tomàs i Bonmati. Presidència senyor Miquel de Palol.

Es llegeix la correspondència i despatx oficial en els quals trobem: relació de serveis prestats per la guarda municipal diurna i nocturna; uns remerciaments per la bona acollida dispensada a diverses agrupacions que visitaren la ciutat amb càlides paraules a favor de Girona; comunicació demanant subvenció per un concurs de coloms mensatgers; del general que fe d'aquesta divisió sobre caserna d'artilleria; de l'Ajuntament de Terrassa demanant adhesió als acords presos per aquell consistori sobre la forma poc liberal de discutir i retallar l'Estatut de Catalunya.

Dictamen de la Comissió d'Hisenda sobre consignació per a l'abonament de quantitats al personal eventual de l'oficina d'obres. El senyor Tomàs, per ànim de portar la contrària diu que "nosaltres" votem en contra per les raons exposades en la sessió anterior. El senyor Dalmau replica que no pot acceptar el "nosaltres" per què el senyor Bonmati forma part de la Comissió d'Hisenda i per "unanimitat" va acordar-se que la consignació anés a imprevistos. El senyor Bonmati mira d'arreglar la cosa i diu que efectivament ell, davant les manifestacions del senyor Comptador va estar-hi conforme, però que el senyor Tomàs vol dir que mantenen el vot en contra el dit abonament. Insisteix el senyor Dalmau que no pot acceptar que es voti contra el dictamen perquè aquest no és més que passar al capítol d'imprevistos la quantitat alludida i res té que veure amb la despesa feta. S'acorda per unanimitat amb les manifestacions del senyor Tomàs.

De la Central hi ha les Bases del Concurs de químic municipal. El senyor Busquets Norat demana que allà on diu que és mèrit preferent l'haver estat químic en algun Ajuntament, s'entengui que és un mèrit com els altres. El senyor Pascual li diu que ell creu que és un mèrit preferent l'haver fet ja anàlisis en Ajuntaments per saber així què té pràctica en els anàlisis especials d'aquests organismes, però que no té cap inconvenient en acceptar l'aclaració del senyor Busquets Norat. S'aprova, doncs, per unanimitat.

Una proposició de la Central sobre formació d'un cens d'obrers parats i creació d'una Borsa municipal de Treball, és defensada pel senyor Ribas. Diu que es del tot convenient que s'aprovi la proposició, que vé a millorar el que ja es va fer l'any passat i que és necessari que tots els estaments donin la cooperació a l'obra de l'Ajuntament per què aquest any poguem passar a ser possible un any encara millor que el passat que no va haver-hi cap mena de sotregada per aquesta important qüestió. El senyor Tomàs diu que està conforme, però com que la Borsa de Treball es tingui present ademés del cens hi ha la creació de les entitats econòmiques de la ciutat. El senyor Palol des de la presidència, diu que ara amb temps podem millorar el que es va fer l'any passat i que quan la Comissió porti les condicions en que s'hagi de basar una cosa i altre serà motiu de discutir. El senyor Cerezo parla també a favor i queda aprovada la proposició per unanimitat.

Als precs i preguntes el senyor Tomàs diu que hi ha dels treballs sobre proveïment de les algües a Girona i que la Comissió activi el seu comès.

No havent-hi cap més regidor pue faci us de la paraula, s'aireca la sessió.

FRIC

Benaventurat qui viu d'amor a la seva parla: ell estarà, en certa manera, immunitzat contra l'angoixa: tota altra amor coneix una hora o altra la minva de servir una serventa: amar la parla pròpia és condició quasi alimonia, accés, diriem, al tàlam de la deessa.

JOSEP CARNER

Hi ha excés de metges!

L'Associació Professional internacional de Metges ha publicat un informe sobre l'estat actual de la professió mèdica en tot el món. Aquest informe ha estat redactat en virtut dels milers de respostes oficials i particulars arribades a les seves oficines en virtut d'un qüestionari enviat fa mesos a totes les nacions.

Segons l'esmentat informe, hi ha 92.000 metges als Estats Units; 49.000 a Alemanya, 41.800 a Anglaterra i Irlanda, 26.200 a França i 23.000 a Espanya.

Austria hi ha per cada metge 837 habitants; a Espanya, 1.000; al Canadà, 1.066; a Anglaterra, 1.079; a Hongria, 1.100; a Suïssa, 1.140; a Grècia, 1.166; a Cuba, 1.170; a Alemanya, 1.237; als Estats Units, 1.336; a Palestina, 1.333; a Dinamarca, 1.346; a Holanda, 1.437; a Bèlgica, 1.460; a Noruega, 1.565; a França, 1.596; a Txecoslovàquia, 1.666; a l'Uruguai, 1.666; a Portugal, 2.393; a Suècia, 2.660; al Brasil, 2.666; a Romania, 2.879; a Bulgària, 2.900; a Polònia, 3.100; a Iugoslàvia, 3.456.

A les grans poblacions és on hi ha més metges, la qual cosa fa que la majoria d'aquests no puguin viure. Hi ha un metge per cada 1.417 habitants a Estocolm; per cada 1.039 a Amsterdam; per cada 995, a Londres; per cada 700, a Berlín; per cada 630, a París; per cada 600, Basilea; per 523, a Praga; per cada 438, a Bucarest; per cada 520, a Viena, i per cada 300, a Budapest.

En l'informe es diu que com que en totes les grans poblacions abunden els dispensaris, hospitals i consultoris gratuïts, en realitat, cada metge només té una clientela eventual d'unes quantes dotzenes de famílies, i així es dona el cas que normalment només una tercer apart d'aquests guanyen el suficient per atendre llur subsistència i la dels seus.

Rectificació del cens electoral

S'ha ampliat fins el dia 10, el terme de rectificació de les llistes del cens electoral.

Els toca tardans poden aprofitar aquests dies per a fer les rectificacions degudes o noves inscripcions.

Com és sabut, l'oficina està situada als baixos de l'Ajuntament.

El moviment demogràfic d'Europa

De l'Anuari Estadístic publicat recentment per la Societat de Nacions n'extreiem les següents interessants notícies relatives al cens de població de diversos països europeus, amb referència a llur extensió territorial:

Alemanya compta amb 64.484.000 d'habitants que viuen damunt una extensió de 469.000 quilòmetres quadrats. La Gran Bretanya, 45.987.000 i 244.000. França, 41.800.000 i 388.000. Itàlia, 41.100.000 i 310.000. Espanya, 23.581.000 i 503.000. Grècia, 6.394.000 i 130.000. Bulgària, 5.944.000 i 103.000. Noruega, 2.811.000 i 323.000. Bèlgica, 8.092.000 i 30.000. Finlàndia, 3.390.000 i 338.000. Albània, 1.020.000 i 28.000. Romania, 18.025.000 i 295.000. Iugoslàvia, 13.880.000 i 249.000. La Turquia europea, 1.100.000 i 24.000; però afegint-hi la Turquia asiàtica, s'arriba a 14.000.000 i 763.000.

Quant a l'augment de la població, Itàlia, del 1911 al 1921, ha passat dels 34 a 38 milions d'habitants, i ara, com hem vist, ja passa dels 41 milions. Alemanya ha registrat també un augment semblantment proporcionat.

França, que en 1911 comptava 39 milions 192.000 habitants, després de guerra va resultar que en tenia només que 38.798.000, no obstant l'anèx de l'Alsàcia i la Lorena. La població francesa ha arribat ara als 41 milions, gràcies a la immigració estrangera que, abans de la crisi actual, assolía a la xifra de més de 150.000 persones cada any.

ANTENA

moral cívica que agreujen el cinisme i la desaprensió dels que volen treballar per casa seva protegits pel sol que més escalfa.

NO ÉS AIXÒ

Anònimament — endevinem la pluma, però — des de les pàgines de "Diari de Girona" es contesta l'article titolat "Antisecularisme" i publicat en la nostra darrera edició, amb un altre article titolat "Impietat".

Els lectors que recordin els termes de l'article de VIBRACIÓ escrit pel senyor Camps i Arboix, recordaran el to del mateix i el sentit dels acords de la Comissaria de la Generalitat d'execució d'altres acords superiors sobre aplicació de les normes de neutralitat religiosa en els establiments d'assistència social.

Doncs bé: malgrat el que allí es deia que l'excedència forçosa dels clergues no suposava desatesa la presència de serveis d'assistència espiritual, l'artificialista, tirant al dret, diu desaprensiuament i arbitrària.

"Limitem-nos a constatar un fet. Que d'ara endavant, els malalts psíquics del Sanatori Martí i Julià, els vells, els infants i els impossibilitats de la Casa d'Assistència Social, ja no podran comptar amb el consol inefable que fins ara d'una manera constant han tingut a l'abast de la seva voluntat, esmicolada".

Quan és tan palesa l'absència de bona fe dialèctica, la discussió no és possible, perquè és incongruent.

Perquè abans d'escriure això, l'artificialista no s'informa millor, amb els mateixos capellans, sens dubte amics seus, que han tingut la missió d'assistència espiritual en aquelles cases?

AGITACIÓ AGRÀRIA

L'excitació regnant entre propietaris i "rabassaires" a la regió vitícola del Penedès, porta de dies contorbada l'opinió pública catalana. El fet és un símptoma de quelcom que viu latent en el subsol de la nostra vida pagesa i que sotmou les algües fins ara plàcides de la constitució social de la vida camperola a Catalunya.

No és cosa de enjudiciar el problema en unes ratlles precipitades. Però sí que volem dir una cosa que no convé oblidar en tractar aquest problema.

Molts diuen que no hi ha conflicte agrari a Catalunya, i que el que s'ha provocat és artificial. No ho creiem pas així. Existeix conflicte, i conflicte de justícia, perquè el món camina i no camina en el buit. Existeix conflicte perquè en la vida no hi ha res immutable, i per tant no ho és l'evolució del concepte i de la funció de la propietat i les formes de contractació derivades de la seva existència.

El que passa és que també creiem que el conflicte es planteja amb enormes possibilitats d'una solució satisfactòria i suficient, i per tant que no cal ni hi ha dret a enverinar-lo amb promeses engananyoses i amb excitacions demagògiques.

En la situació en què es troba el problema, estimem necessari que tots els que tinguin una responsabilitat dintre la política catalana, han de definir clarament llurs punts de vista en relació amb la que no dubtem en anomenar qüestió agrària catalana, ben especial i "sui generis" nostra.

LA DATA DE L'APROVACIÓ DDE L'ESTATUT

El senyor Bello ha declarat que, en opinió seva, el 20 d'aquest agost quedarà enllestit l'Estatut de Catalunya.

Cal no prendre's massa seriosament aquesta notícia. En primer lloc l'oposició sistemàtica de diferents grups parlamentaris impossibilitarà alliberar la tasca de discussió estatutària i dificultarà l'aprovació de l'Estatut en la data anunciada pel senyor Bello. En segon lloc, no pot dir-se que en aquella data s'enllesteixi l'Estatut. Els partits catalans, —tots ells, sen-

Noticiari

Traspàs.— Victima d'un atac de febrilura ha traspàs a Sant Feliu de Guixols, el periodista i poeta Enric Bosch i Viola. Amb ell desapareixerà segurament un dels periòdics més antics de Sant Feliu, "L'Avi Munè", car el finat era director i ànima. A la vídua i fills del malaguanyat periodista adrecem el nostre més sentit condol.

Una vacant.— L'Audiència Territorial de Barcelona convoca als aspirants de Secretari del Jutjat d'aquesta capital, vacant per trasllat de don Josep Grahit, per a què presentin la seva sollicitud a la Secretaria de l'esmentada Audiència, amb el termini de 30 dies.

Comissió d'agricultors.— Una comissió d'agricultors propietaris, ha visitat al Governador per assabentar-lo que volen elegir la representació patronal que haurà de formar part de les juntes mixtes pels treballs del camp.

Pro riquesa forestal.— El dimarts d'aquesta setmana es reüní la Junta provincial pro riquesa forestal. Despatxà diversos assumptes de tràmit, acordant que per a la talla d'arbres serà condició indispensable que els propietaris hagin senyalat les plantes que volen suprimir.

Per manca de gasolina.— El Governador Civil fou avisat que a La Junquera i a Figueres havien quedat sense gasolina, de manera que set automòbils francesos tingueren d'entornar-se'n per no poder proveir. El senyor Ametlla cridà desseguida el representant de la Cambra de Comerç dient-li que això no podia repetir-se o sinó ell faria ús d'unes atribucions especials.

Arts Gràfiques.— El Ministeri de Treball i Previsió ha disposat, per Ordre comunicada, que es procedeixi a nova convocatorià de votacions directes en vista del resultat negatiu de les eleccions que devien verificar-se per la Delegació provincial per a la designació de tres Vocals efectius i tres suplents obrers que han de formar part del Jurat Mixte d'Arts Gràfiques d'aquesta província.

Jurat mixte.— El Ministeri de Treball i Previsió ha disposat que es procedeixi a les eleccions dels vocals que han d'integrar el Jurat mixte del Treball rural de la província.

Aquesta elecció deu fer-se abans del prop vinent dia 10.

Concurs de cobles.— A Sant Feliu de Guixols, el senyor Francesc Macià presidí amb els membres del Jurat designat, a l'efecte, senyors Pau Ca-

sals, Llongueres i Toldrà, el concurs de cobles patrocinat per la Generalitat de Catalunya i la Comissaria de Girona. Hi havia també la vídua del mestre Garreta. Com tothom ja esperava, va guanyar el concurs l'acreditada cobla "La Principal" de La Bisbal, la qual fou proclamada cobla de la Generalitat. "La Principal" de La Bisbal, va tocar diverses sardanes. Una d'elles, titulada "Evocació", es donava en primera audició. En acabar, la cobla féu sentir "La Santa Espina", que el públic va escoltar a peu dret i va aplaudir amb entusiasme.

El monument a Garreta.— El diàlluns passat, amb motiu de celebrar-se la festa major de Sant Feliu de Guixols, va tenir lloc la inauguració del monument a Juli Garreta.

Per honorar l'esmentada festa arribà a dos quarts d'onze del matí el President de la Generalitat senyor Macià. Entre altres, l'esperaven el Governador civil senyor Ametlla i les autoritats locals.

Després de la cerimònia de la inauguració del monument a l'eximí Garreta, fou celebrat un banquet, en el qual es pronunciaren discursos, cloquent-los el senyor Macià amb un magnífic parlament.

Subhasta.— Per l'Ajuntament de Castellfollit de la Roca, s'ha acordat subhastar les obres de reforma de l'edifici de les Escoles; essent el tipus de subhasta el de 1.19750 pessetes.

Préstec.— L'Ajuntament de La Bisbal ha formalitzat un préstec de 150.000 pessetes amb la Caixa d'Estalvis de la mateixa localitat, que serà amortitzat en quinze anys a l'interès del cinc i mig per cent.

Repartiment de blat.— El Governador fou visitat per una comissió de fabricants de farina, comunicant-li el senyor Ametlla que repartiria en la forma acostumada els 5 vagons de blat cordobès que el Govern havia consignat per aquesta província. Per haver acabat les causes que obligaren al Governador a prohibir la sortida de blat i farina de la província, resta aquesta disposició sense efecte.

Només la parla catalana no ens pot decebre. Promesa infalible, realitat incoercible. La persecució li promet una faldada de victòries. La gasveria que li retalla drets la carrega d'armes. Proposar-se que desaparegui és fer-nos-la entranyable. Imposar-li humiliats de subaltern, mena a la seva revenja feliç en la cultura: agreujament d'enyors.

JOSEP CARNER

S'Agaró

amb tot l'encant de la seva naturalesa i de la seva urbanització

Banys

Platja

Esbarjos

Restaurant

és el lloc ideal per a viure uns moments de joia i benestar en aquests mesos d'estiu.

Aneua S'Agaró

Dies 14 i 15 agost:

Gran Festa Nàutica

Jocs Florals

Jocs florals per a 1933. — El Consistori de Jocs Florals de Barcelona que es celebraran el primer diumenge de maig de 1933, convida als poetes i prosadors de Catalunya i de tots els territoris on la nostra llengua és parlada i coneguda, a concórrer al Premi ofert amb caràcter anyal per En Francesc Cambó, consistent en dues mil cinc-cents pessetes.

El primer any, o sigui el vinent de 1933, el Premi s'adjudicà a la millor obra dramàtica inèdita o publicada des de la festa d'enguany, d'assumpte o argument d'història de Catalunya, anterior al segle XIX.

Els treballs, amb lletra clara i lleïdora, s'han de remetre a la Baixada de Cervantes, 7, pral., segona, abans del migdia del 15 de maig vinent, juntament amb un plec clos que contingui el nom de l'autor i dugui damunt escrits el títol i lema de l'obra presentada.

Els Jocs Florals de Girona

Ens estranya molt que a hores d'ara encara no es parli dels Jocs Florals de la nostra ciutat.

Potser seria hora que el Consistori donés fe de vida, a no ésser que enguany ens quedessim sense.

Mirador esportiu

CICLISME

La XIV Volta Ciclista a Catalunya

Poc a poc, amb passa ferma però entusiasta, va perfilant-se la Volta Ciclista a Catalunya.

Han anunciat la seva inscripció, els millors corredors catalans i de la península en els que figuren Cañardo, Campamà i Montero, seleccionats ara per la U. V. E. per a representar Espanya en els campionats del món.

L'equip italià inscrit, és senzillament formidable. Piamotessi, Grandi, Giacobbe, Meini i Cavallini, aquest últim de grata recordança a la Volta de l'any passat.

També Trueba, que tant brillantment ha aconseguit classificar-se a la Volta a França fa poc acabada, ha formalitzat l'inscripció.

En quan a la llista de premis va engroixint ràpidament. Cal remarcar la subvenció de tres mil pessetes ofertes per la casa Martini i Rossi, destinades als corredors humils.

El Comitè de Girona, també treballa activament perquè l'organització del final d'etapa a la nostra ciutat correspongui a l'importància de la cursa.

Dijous es posaren en circulació les fulles d'inscripció i les primeres quantitats ja rumben al començament de les llistes.

El Comitè de Girona, té una gran confiança en les cases comercials de la nostra ciutat i espera d'elles que, com les de Barcelona, voldran cooperar inscrivint els seus noms a les llistes d'honor de la repetida subscripció.

Manca més d'un mes a la Volta i per l'entusiasme que s'en parla, sembla que manquin pocs dies.

Tot fa preveure que la XIV Volta Ciclista a Catalunya, serà un èxit sense precedents.

FUTBOL

L'equip "B" del Girona a Sant Feliu de Guixols

Amb motiu d'ésser la festa major de Sant Feliu es desplaçaren a l'esmentada població l'equip "B" del Girona per a celebrar dos partits amistosos els dies 31 del proppassat juliol i dia primer del corrent amb el "Casal Guixols".

El primer partit fou guanyat pels gironins i el segon empataren a un gol.

Cal fer present que el segon partit l'equip del "Casal Guixols" fou reforçat amb Colomer, Blanch del (Palafrugell), Gimbernat del (Arenys), Palahi, del (Cartagena) i Girona, del (C. D. Cassà).

La "Copa Juli Garreta" passa a ésser propietat dels jugadors gironins.

En partit d'homenatge, el Girona i el Palafrugell empataren a tres gols

L'afició de deixar les pedres de Girona, per a gaudir unes hores d'esplai revolcant-se en les arenades ardents de les nostres platges més properes, és un fet consumat.

¿Qui resisteix, l'avinentesa de passar una jornada festiva, respirant les brises marines de l'insuperable Costa Brava?

Són pocs els ciutadans que poden sostroure's aquesta tentació.

Això fa, que l'affluència de públic en el camp de Vista Alegre se'n ressentí, i esdeveni migrada, en nombre; demés, cal constatar que els partits que deuen celebrar-se en plena canícula, careixen de veritable interès esportiu a l'ensens espectacular per tractar-se de matchs al marge de torneigs i campionats.

Es per aquestes conseqüències que acceptarem com a anormal la quantitat d'aficionats que el diumenge passat s'aplegaren al nostre Estadi, amb l'objecte d'assistir al partit d'homenatge a favor del jugador local En Damià Escuder.

Els equips encarregats de la jornada futbolística foren: els representants de Palafrugell i el Girona F. C. L'equip foraster presentava alguns reserves, per contra, els locals formaren complets amb la cooperació de l'homenatjat.

Com de costum, els locals al minut i mig de joc marcaren el primer gol. No és una mala tàctica si sapiguéssim mantenir aquesta avantatge, fins el final del partit.

Hem desistit de fer un resum detallat del desenvolupament de la partida: en primer lloc, perquè fou un partit molt escopit, i tingué la virtut (?) de no satisfer gairebé ningú. Segonament, els gols tenien una importància molt relativa, així ens ho donaren a comprendre els dos bandos. Doncs podem assegurar — sense por d'ésser

se distinció de matisos polítics — no podran deixar de banda la tasca catalanista, i deuran prosseguir com fins ara, Catalunya endins i Catalunya enfora, la propaganda autonómista.

I això precisament perquè l'Estatut de Catalunya no queda enllestit amb l'aprovació del dictamen de la Comissió.

Per Estatut de Catalunya, nosaltres no podem entendre altra cosa que l'Estatut plebiscitat pel poble català i, en conseqüència, els polítics catalans deuran preocupar-se que aquest pugui arribar a ésser obtingut íntegrament.

Llavors s'haurà arribat al punt de coincidència dels partits. De llavors enllà molts partits, però, si volen ésser fidels a la seva ideologia, no podran quedar-se satisfets i de braços plegats, com si haguessin acabat la seva missió. Llavors, encara faltará molt per a assolir la plenitud autonómica de Catalunya.

SOLUCIONS?

El mateix senyor Bello en les declaracions fetes als periodistes diu que pot confiar en la ràpida aprovació de l'Estatut perquè solucionada la qüestió de l'ensenyança, no queden més que tres punts principals: Ordre públic, Justícia i Finances.

Tantmateix de tot en diuen solució. Hem de creure que des del moment que la minoria catalana va abstenir-se de votar l'article setè és que el text aprovat no es conformava amb les seves aspiracions.

Si és així — i no pot ésser d'altra manera — on és la solució?

Democràticament és lògic que Catalunya ha d'acceptar l'article tal com l'han aprovat les Corts. Però això no obliga a la conformitat de totes les minories.

Màxim quan es tracta d'una minoria que representa les aspiracions màximes d'una nacionalitat, és obligat reconèixer que totes les solucions que és donin als afers i problemes particulars d'aquella nacionalitat, seran efímeres i transitòries sempre que estiguin en desacord amb les seves peticions, en quant immediatament d'aprova una transacció — sempre vergonyosa — queda facultada, per la raó que no ha estat degudament atesa, de continuar reclamant el que és el mínim de les seves aspiracions.

Podrà i deura Catalunya acceptar la fórmula aprovada, més quan no privarà iniciar oficialment una bona obra d'ensenyament, però és lògic que continuï reclamant allò que se li nega sense cap raó, com no sigui el tòpic de la incapacitat catalana.

ELS ACORDS RADICALS

A Barcelona el Comitè provincial del partit radical ha celebrat una reunió, acordant-se fer pública manifestació d'adhesió al cap i a la minoria radical per les seves últimes actuacions amb relació a la política nacional.

Hem de suposar que dintre el terme política general s'hi comprèn l'afers estatuari, i llavors deduirem quin és el criteri dels radicals catalans amb referència al plet autonòmic.

El que no podem comprendre és que després de solidaritzar-se amb l'actuació de Lerroux, puguin mantenir-se, per mitjà d'un equilibri malabarístic, alguns homes destacats del partit radical, exercint vergonyosament càrrecs oficials.

La permanència en alguns llocs és ja avui a pesar de les declaracions que particularment puguin fer a favor de les reivindicacions catalanes, realment intolerables.

En aquest punt ja gairebé no és

desmentits — que semblava un partit més, de festa major.

La finalitat d'aquest partit-homenatge, ja s'aconseguí — volem creure nosaltres — i amb això ja ho hem dit tot.

Els jugadors foren obsequiats amb un lunc que els oferi Escuder, i per els aplaudiments que copçarem al vol, tot passejant-nos rambla amunt i rambla avall, en deduirem que la festa acabà amb molt bona companyonia.

★

Els jugadors "amateurs" que han signat pel Girona F. C., són:

Porters: Vilagran.

Defenses: Plana, Teixidor.

Mitjos: Carreres, Dabau, Ayats, Moret.

Davanters: Comas, Torras, Soler, Tarradellas.

Els que han signat la fitxa de professional, són els mateixos que esmentàvem en el número passat.

★

Per la Festa del Pont Major, s'han anunciat els següents festeigs esportius:

Dia 7.— A les 11: Festival de Natació. Primera travessia a la platja (300 metres), estil lliure, en el qual seran atorgats valuosos premis.

A dos quarts de 5 de la tarda: Inauguració del camp d'esports.

Gran partit de futbol entre els primers equips del "Roses F. C." i "C. d'E. Pont Major", en el que es disputaran una valuosa copa, ofrena de la Companyia d'Automòbils de Girona, S. A.

ATLETISME

L'actuació dels nostres atletes en els campionats d'Espanya d'Atletisme

El dissabte i diumenge de la darretra setmana, es celebraren els campionats peninsulars d'atletisme a l'Estadi de Berazubi.

De Girona hi prengueren part els atletes Colomer i Casellas, l'actuació dels quals si no molt brillant fou molt meritòria, i per a ells les nostres felicitacions.

tracte d'un equilibri sinó d'un desequilibri manifest.

Què esperen els radicals barcelonins per a deixar els càrrecs per a quin exercici ells mateixos no tenen inconvenient en declarar-los incompatibles?

En el llençament del javelot, després de la classificació final, puntuaren amb aquest ordre:

- 1er Agosti (Castella), 53 m. 30 c.
- 2 Casellas (Catalunya), 48 m. 965 c.
- 3 Eurascuin (Guipúzcoa), 48 m. 75 c.
- 4 Gil, (Catalunya), 42 m. 785 c.
- 5 Bombardó (Catalunya), 40 m. 505 c.
- 6 Oyerza, (Guipúzcoa).

En aquesta prova fou batut l'únic record d'Espanya, i per consegüent aquesta especialitat va ésser la més destacada d'aquests campionats.

En el segon tirat Agosti aconsegui un nou record, batent per un escàs marge al que fins ara ostentava tan dignament el record d'Espanya, l'atleta tarragoní Brú, amb la marca de 53 m. 16 c.

Colomer, no pogué fer gran cosa tota vegada que patia una distensió a la cama dreta; de totes maneres sabé classificar-se dignament aconseguint el tercer lloc en les dues proves en que prendre part.

200 metres final.

- 1 Cuñado (Guipúzcoa), 23 s.
- 2 Arévalo (Catalunya).
- 3 Colomer (Catalunya).
- 4 Anselmi (Catalunya).

400 metres final.

- 1 Montaner (Catalunya) 52 s. 25.
- 2 Sastre II (Castella).
- 3 Colomer (Catalunya).
- 4 Oliver (Catalunya).

En els reemplaçaments 4 per 400 metres, Colomer i Arévalo, no pogueren prendre la sortida per trobar-se lesionats.

La classificació definitiva per regions queda establertà de la següent manera:

- 1 Catalunya, 159 punts.
- 2 Guipúzcoa, 145 punts.
- 3 Castella, 81 punts.

★

EXCURSIONISME

El Grup Excursionista i Esportiu Gironí, ha projectat una magnífica excursió en automòbil per el dia 14 sota el següent itinerari: Llansà, Culera, Port-Bou, Cervera, Banyuls, Port-Vendres, Coplliuere, Argelés, Perpinyà, Canet-Plage, retorn per La Junquera.

També pels dies 14 i 15 en farà un altre a Set Cases, Pica del Canigó (2.700 m.) Refugi, i Vernet.

Gràfiques DARIUS RAHOLA. Girona

Caixa d'Estalvis de la Generalitat de Catalunya

SUCURSAL DE GIRONA: Plaça del Oli núm. 1

COMPTES DE CONTRIBUENT

En combinació amb el Servei de Recaptació de Contribucions de les Comarques Gironines, que està a càrrec de la Comissaria de la Generalitat, té establerts la Caixa d'Estalvis uns comptes, mitjançant els quals i amb càrrec als mateixos, cuida aquesta Caixa del pagament dels rebuts de contribució Industrial i Territorial (Rústega i Urbana). Utilitats sobre sous, sobre participació en els beneficis, sobre tindre de negociació, sobre interessos d'Obligacions de Companyies, Corporacions i particulars i, en general, de tots aquells pagaments que deguin efectuar-se per tots els conceptes d'ingrés directe, qual quantia i concepte sigui notificat prèviament per la Delegació de Finances, a qual efecte el Servei de Recaptació de Contribucions cuidarà d'avisar als contribuents els ingressos directes que deguin efectuar, i, consegüentment, donarà a la Caixa d'Estalvis de la Generalitat de Catalunya l'oportú avís.

Així mateix, cuida aquesta Caixa de pagar i retirar, amb càrrec als mateixos comptes i subjectant-se a les mateixes condicions, els rebuts de Patent nacional de circulació d'automòbils.

Tots els rebuts, comprovants i patents retirats per mitjà de la Caixa d'Estalvis, són enviats a domicili de l'interessat, acompanyats d'una carta explicativa de l'estat i saldo del seu compte de contribuents, sense cobrar per aquest servei despesa de cap mena, salvant el de correu, si la mateixa es veié obligada a utilitzar-lo.

Els saldos creditors dels comptes de contribuents devengaran un interès del 2 per 100 anual a favor dels titulars dels mateixos, en igual forma que es ve abonant als titulars llibretes d'estalvi a la vista.

Des d'aquesta data queda obert al públic aquest nou servei. Per a més detalls a les Oficines de la Caixa, Plaça de l'Oli, 1.

Girona, 21 de juny de 1932.

Per subscripcions a periòdics, llibres i revistes

SEGELLS DE CAUTXU

i RETOLS ESMALTATS

i D'ALTRES CLASSES

a **Modest Palahi**

AGENT COMERCIAL COL·LEGIAT

Carme, 24

Girona